

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžr/1/2020
Identifikačné číslo spisu: 7014200527
Dátum vydania rozhodnutia: 28.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7014200527.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: Spoločné urbárske lesy Richnava, pozemkové spoločenstvo, so sídlom Richnava 269, 053 51 Richnava, IČO: 35 550 830, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Sotolárom, PhD., advokátom so sídlom kancelárie Južná trieda č. 1, 040 01 Košice, proti žalovanému: Okresnému úradu Košice, odboru opravných prostriedkov, referátu pôdohospodárstva, so sídlom Komenského č. 52, 040 01 Košice, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OOP4-2014/00062 z 26. februára 2014 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/60/2014-29 z 10. marca 2016 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/60/2014-62 z 27. januára 2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/60/2014-29 z 10. marca 2016 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/60/2014-62 z 27. januára 2020 p o t v r d z u j e .

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 6S/60/2014-29 z 10. marca 2016 v znení opravného uznesenia Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/60/2014-62 z 27. januára 2020 podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OOP4-2014/00062 z 26. februára 2014, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Spišská Nová Ves sp. zn. A/2012/00021-162, ev. č. A/2012/002345 z 22. októbra 2012, ktorým tento schválil všeobecné zásady funkčného usporiadania územia k. ú. Richnava v zmysle § 10 ods. 6 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách,

usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pozemkových úpravách“).

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žaloba je písaná formálne, neuvádza ktoré konkrétne zákony boli porušené a s konkrétne ktorou právnou úpravou a judikatúrou súdov je preskúmané rozhodnutie žalovaného rozporné. Krajský súd považoval rozhodnutie žalovaného za náležité odôvodnené. Rovnako, ako bolo uložené v zrušujúcom rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/22/2013-38 zo 7. novembra 2013, sa žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia osobitne vysporiadal s každou námietkou toho ktorého odvolateľa a tiež žalovaný sa vysporiadal s námietkami, ktoré boli uvedené v skoršej žalobe, t. j. z 10. februára 2013. Krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán, ale aj žalovaný v danom prípade postupoval v súlade citovaným ustanovením § 10 zákona o pozemkových úpravách. Krajský súd uzavrel, že námietka žalobcu, že správne orgány hrubým spôsobom porušili hmotnoprávne a procesnoprávne ustanovenia a že rozhodnutie je nepreskúmateľné a nezákonné pre zásadné rozpory s platnou právnou úpravou, nie je opodstatnená pre jej nekonkrétnosť.

Nad rámec uvedeného krajský súd uviedol, že konanie o pozemkových úpravách k. ú. W. prebieha od roku 2009 a žalovaný pri rozhodovaní vychádzal z podkladov, ktoré sú súčasťou rozsiahleho spisového materiálu, týkajúceho sa projektu pozemkových úprav. K námietkam odvolateľov bolo možné zaujať stanovisko vychádzajúce z písomných podkladov, ako aj použitím citácií niektorých častí z týchto písomných podkladov. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia v prvej časti sa žalovaný vyjadruje ku všetkým uvedeným námietkam v jednotlivých odvolaniach a v ďalšej časti k námietkam uvedeným v žalobe. Pri vyjadrení k jednotlivým námietkam vychádzal zo skutkového stavu, ako aj z podkladov nachádzajúcich sa v spise prvostupňového správneho orgánu. Žalobca v žalobe uvádza, že konanie o pozemkových úpravách sa riadi platnou právnou úpravou, avšak neobsahuje dôkazy o riešeníach a o zmenách, ktoré by boli vykonávané kvalifikovaným právnym spôsobom, že predmetné rozhodnutie ako celok nebolo doposiaľ zákonným spôsobom zverejnené a taktiež napadá spôsob doručovania všetkým účastníkom konania, ako aj konanie so všetkými účastníkmi; k čomu krajský súd uviedol, že žalovaný v priebehu prípravného konania prerokoval dôvody pozemkových úprav, obvod pozemkových úprav a vyňatie pozemkov z pozemkových úprav dotknutými orgánmi, medzi nimi aj so Spoločnými urbárskymi lesmi W., pozemkové spoločenstvo. Správny orgán nariadil pozemkové úpravy v k. ú. W. rozhodnutím č.: A/2019/00178-8 zo 16. marca 2009, pričom, rozhodnutie o nariadení pozemkových úprav nie je konečným rozhodnutím vo vzťahu k stanovenej hranici obvodu pozemkových úprav v tom zmysle, že obvod pozemkových úprav v nariadení sa môže zmeniť v etape prešetrovania, zamerania a zobrazenia obvodu pozemkových úprav v súlade s § 9 ods. 1 písm. a) zákona o pozemkových úpravách. V prípravnom konaní bol určený obvod pozemkových úprav a pôvodný pozemok s parcelným číslom č. 90300 (lokality tzv. „rómskej osady“) bol z obvodu pozemkových úprav vyňatý. Pri prešetrovaní a zobrazení hranice obvodu pozemkových úprav bol tento pozemok zaradený do obvodu pozemkových úprav vzhľadom na to, že to bolo účelné pre vytvorenie súvislého mapového diela v súlade s § 4 ods. 4 zákona o pozemkových úpravách z dôvodu, že sa jedná o pozemky, ktoré svoju polohu, vlastníctvo a tvar nemenia.

K námietkam procesného charakteru krajský súd uviedol, že zákonné podmienky doručovania rozhodnutí v rámci konania o pozemkových úpravách boli zo strany správneho orgánu v plnom rozsahu splnené. Pokiaľ ide o doručenie rozhodnutia o nariadení pozemkových úprav, toto bolo oznámené verejnou vyhláškou. Register pôvodného stavu v súlade s § 10 ods. 1 zákona o pozemkových úpravách bol zverejnený v obci, doručený združeniu účastníkov pozemkových úprav, ako aj doručený každému účastníkovi, ktorého pobyt bol známy. Pokiaľ ide o doručenie rozhodnutia o schválení všeobecných zásad funkčného usporiadania územia (VZFUÚ), toto bolo v zmysle § 10 ods. 6 zákona o pozemkových úpravách doručené verejnou vyhláškou na obci a zároveň na tabuli správneho orgánu. Zverejnené bolo samotné rozhodnutie sp: A/2012/00021-162 z 22. októbra 2012 a elaborát textovej časti VZFUÚ a CD nosič. Rozhodnutie o odvolaní proti prvostupňovému správne mu orgánu bolo doručené účastníkom konania, ktorí odvolanie podali, obci ako účastníkovi konania, SPF, ktoré v tomto konaní zastupuje neznámych účastníkov a účastníkov s neznámym pobytom vlastníacich poľnohospodársku pôdu, Lesy

SR, š. p. OZ Prešov, ktorí zastupujú neznámych vlastníkov a neznámych vlastníkov s neznámym pobytom vlastníacich lesné pozemky a Združeniu účastníkov pozemkových úprav, ktoré zastupuje všetkých známych vlastníkov v tomto konaní. Zoznam pozemkov podliehajúcim pozemkovým úpravám, t. j. hranice obvodu pozemkových úprav, ako aj pozemky, ktoré majú byť vyňaté z obvodu pozemkových úprav, bol súčasťou rozhodnutia o nariadení pozemkových úprav.

Krajský súd ďalej uviedol, že pozemkové úpravy v k. ú. W. boli nariadené predovšetkým z dôvodu vysokej rozdrobenosti pozemkov, veľkého počtu spoluvlastníckych vzťahov, nízkej aktuálnosti operátu KN, neprístupnosti pozemkov a nízkeho stupňa ekologickej stability. V rámci konania o pozemkových úpravách správny orgán nie je kompetentný riešiť neoprávnené využívanie poľnohospodárskych, resp. lesných nehnuteľností inými osobami, konkrétne lokalitu tzv. „rómskej osady“. Táto lokalita bola do obvodu pozemkových úprav zahrnutá na základe zasadnutia komisie zriadenej za účelom zisťovania a určenia priebehu hranice obvodu pozemkových úprav z dôvodu uvedeného v § 4 ods. 4 zákona o pozemkových úpravách s tým, že to bolo účelné pre vytvorenie súvislého mapového dielu, pričom sa jedná o pozemky, ktorých poloha, vlastníctvo a tvar sa v rámci konania o pozemkových úpravách nebude meniť.

Záverom krajský súd uviedol, že žalovaný bol viazaný právnym názorom vysloveným Krajským súdom v Košiciach v rozsudku sp. zn. 6S/22/2013-38 zo 7. novembra 2013 a mal rozhodnúť jedným rozhodnutím o odvolaniach oboch odvolateľov a zároveň sa mal vysporiadať so všetkými námietkami uvedenými v odvolaniach oboch odvolateľov, ako aj s námietkami obsiahnutými v žalobe. V odôvodnení rozhodnutia, ktoré je predmetom preskúmania na základe žaloby žalobcu sa zaoberal všetkými odvolacími námietkami oboch odvolateľov, námietkami uvedenými v žalobe a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, zaoberal sa skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením veci. Žalobca v žalobe uvádza, že správny orgán hrubým spôsobom porušil hmotnoprávne i procesnoprávne ustanovenia, a preto jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné, nezákonné pre zásadné rozpory s platnou právnou úpravou a citovanou judikatúrou súdov, k čomu krajský súd uviedol, že žalobca ani v jednom prípade nepoukázal, ktorá časť napadnutého rozhodnutia je v rozpore s nejakou hmotnoprávnou alebo procesnoprávnou normou, podľa ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané. Uviedol iba všeobecné citácie súdov, pričom konkrétne nepoukázal, ktoré ustanovenia zákona správny orgán v tomto konaní porušil. Krajský súd mal za to, že konanie o pozemkových úpravách v k. ú. Richnava prebiehalo v súlade so všeobecne záväznými právnymi normami upravujúcimi konanie o pozemkových úpravách, ako aj v súlade so Správnym poriadkom a v súlade so Zmluvou o dielo č. 22/KE/2009, vrátane jej dodatkov. Zároveň poukázal na skutočnosť, že konanie o pozemkových úpravách je špecifickým konaním s veľkým počtom účastníkov konania, prebiehajúce v niekoľkých etapách, podklady ktorého sú zabezpečované prostredníctvom odborne spôsobilých osôb majúcich oprávnenie na projektovanie pozemkových úprav. Vzhľadom na špecifickosť tohto konania zákon v značnom rozsahu upravuje aj procesný postup správneho orgánu, napr. okruh účastníkov konania, ich postavenie, spôsob doručovania jednotlivých rozhodnutí a písomností.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania, lebo v konaní úspešný nebol a žalovaný nemá právo na ich náhradu.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca z dôvodov uvedených v ustanovení § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. včas odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie. V dôvodoch odvolania, ktoré sú zhodné so žalobnými dôvodmi, namietal nesprávne právne posúdenie veci žalovanými správnymi orgánmi, porušenie jeho procesných práv - práva oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia a nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného. V pokračovaní odvolania namietal odôvodnenie rozhodnutie krajského súdu, ktoré považoval za nedostatočné, keď tento sa opomenul vysporiadať s nedostatkami identifikovanými Krajským súdom v Košiciach v rozsudku sp. zn. 6S/22/2013-38 zo 7. novembra 2013, ktoré neboli žalovaným odstránené a s ktorými sa krajský súd v napadnutom rozhodnutí nevysporiadal.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že krajský súd dostatočne zistil skutkový stav veci,

na základe vykonaných a predložených dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, rozsudok krajského súdu vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, krajský súd sa dostatočne vysporiadal so všetkými žalobnými námietkami žalobcu smerujúcimi k procesnému postupu a aplikácii hmotnoprávných ustanovení právnych noriem správnymi orgánmi, odôvodnenie rozsudku krajského súdu jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania, odôvodnenie rozsudku je dostatočné a rozsudok krajského súdu nevykazuje znaky nepreskúmateľnosti, či nezrozumiteľnosti; a zotrval na dôvodoch, ktoré uviedol aj vo vyjadrení z 11. augusta 2014.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“) ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je vecne správny. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O.s.p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 28. mája 2020 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 a 2 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta O.s.p.). Preto v správnom súdnictve súd dokazovanie zásadne nevykonáva, vykonáva len také dokazovanie, ktoré je nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia, t. j. jeho rozsah je obmedzený účelom správneho súdnictva (§ 250i ods. 1 veta druhá O.s.p.). Je to tak preto, že úlohou súdu v správnom súdnictve (prvostupňového ani odvolacieho) nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu dopĺňaním rozsiahleho dokazovania, ale preskúmať zákonnosť ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy, t. j. preskúmať aj postup, ktorý predchádzal vydaniu týchto rozhodnutí s prihliadnutím na záväznosť zisteného skutkového stavu, ktorý tu bol v čase ich vydania.

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Odvolací súd konštatuje, že krajský súd sa vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite a podrobne aj odôvodnil, a s týmito sa odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil a považuje ich za vlastné. Na doplnenie a zdôraznenie správnosti rozsudku odvolací súd dodáva:

Predmetom prieskumu je v poradí druhé rozhodnutie žalovaného, ktoré bolo vydané po tom, čo jeho prvé rozhodnutia boli rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/22/2013-38 zo 7. novembra 2013 zrušené. V rámci odôvodnenia zrušujúceho rozsudku krajský súd identifikoval závažné procesné pochybenia spočívajúce v skutočnosti, že žalovaný vydal v rámci odvolacieho konania dve rozhodnutia - vo vzťahu ku každému z odvolateľov a zároveň, že sa v odôvodnení týchto rozhodnutí dostatočne nevenoval odvolacím dôvodom.

Z novo vydaného preskúvaného rozhodnutia vyplýva, že žalovaný, súc viazaný právnym názorom vyjadrenom v zrušujúcom rozsudku krajského súdu, odstránil vytýkané nedostatky, pričom sa s odvolacími dôvodmi oboch odvolateľov podrobne a prehľadne vysporiadal. Spôsob označovania odvolateľov a citácie odvolacích dôvodov zodpovedajú bežnej rozhodovacej praxi správnych orgánov a spĺňajú požiadavku určitosti a prehľadnosti.

Pokiaľ žalobca namieta procesné pochybenia správneho orgánu v súvislosti s doručovaním, je nutné nad rámec odôvodnenia krajského súdu poukázať na rozsiahlosť konania o pozemkových úpravách, celkovú komplexnosť konania a najmä časové hľadisko. Odvolací súd zdôrazňuje, že aj prípadné pochybenie žalovaného pri doručovaní písomnosti tretej osobe nie je spôsobilé spochybníť správnosť preskúvaného rozhodnutia, keď žalobca, ako aktívne vecne legitimovaný subjekt na podanie tejto žaloby, by nesprávnym doručovaním tretej osobe nebol dotknutý na svojich právach, resp. právom chránených záujmoch. Žalobca nespochybňoval účinnosť doručenia listín a rozhodnutí vo vzťahu k svojej osobe. V tomto smere odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že je fakticky nemožné vykonať dielo daného rozsahu k spokojnosti všetkých zúčastnených, pričom ostatní účastníci pozemkových úprav mali zákonnú možnosť domáhať sa súdneho prieskumu dotknutého rozhodnutia s akcentom na porušenie ich práv, resp. právom chránených záujmov.

Ako správne poukázal krajský súd, v rámci konania o pozemkových úpravách správny orgán nie je kompetentný riešiť neoprávnené využívanie poľnohospodárskych, resp. lesných nehnuteľností inými osobami, konkrétne lokalitu tzv. „rómskej osady“. Dôvod, prečo táto lokalita bola do obvodu pozemkových úprav zahrnutá, vysvetlil tak žalovaný, ako aj krajský súd, keď uviedol, že lokalita bola zahrnutá na základe zasadnutia komisie zriadenej za účelom zisťovania a určenia priebehu hranice obvodu pozemkových úprav z dôvodu uvedeného v § 4 ods. 4 zákona o pozemkových úpravách s tým, že to bolo účelné pre vytvorenie súvislého mapového dielu, pričom sa jedná o pozemky, ktorých poloha, vlastníctvo a tvar sa v rámci konania o pozemkových úpravách nebude meniť. Právo vlastníkov domáhať sa vypratania nehnuteľnosti týmto nie je dotknuté.

Rovnako je nedôvodná námietka žalobcu, že žalovaný postupoval nesprávne, keď po tom, čo bolo zrušené jeho skoršie rozhodnutie, nevykonal ďalšie dokazovanie a neumožnil žalobcovi oboznámiť sa s obsahom spisového materiálu - podkladmi pre vydanie rozhodnutia, keď z odôvodnenia zrušujúceho rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6S/22/2013-38 zo 7. novembra 2013 nevyplýva povinnosť žalovaného dopĺňať dokazovanie, ako ani neboli vytknuté iné vady procesného charakteru vo vzťahu k povinnosti umožniť žalobcovi oboznámiť sa s podkladmi rozhodnutia. Žalovaný postupoval plne v medziach a podľa pokynov zrušujúceho rozsudku, keď vydal nové rozhodnutie, čím odstránil nedostatok zmätočnosti, tzn. vydané dve rozhodnutia - vo vzťahu ku každému z odvolateľov; a nedostatok nepreskúmateľnosti, tzn. vysporiadanie sa s odvolacími dôvodmi.

Žalobné námietky, ako aj odvolacie námietky, žalobcu sa odvolaciemu súdu javia ako prejav

pretrvávajúcej nespokojnosti s rozhodnutím žalovaného, avšak bez materiálneho podkladu.

Preskúmané rozhodnutie žalovaného je riadne a vyčerpávajúco odôvodnené, je prehľadné a zrozumiteľné a v správnom konaní nedošlo k takým nedostatkom, ktoré by zásadným spôsobom zasiahli do práv a právom chráneným záujmom žalobcu. Postup správneho orgánu bol v súlade so zákonom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu stotožniac sa s jeho odôvodnením podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Nad rámec uvedeného odvolací súd uvádza, že vzhľadom na značný časový odstup od vydania predmetného rozhodnutia a s tým súvisiace zmeny, ku ktorým v nadväznosti na preskúmané rozhodnutie došlo, prípadné zrušenie preskúmaného rozhodnutia z formálnych dôvodov by bolo kontraproduktívne a v rozpore so zásadou právnej istoty.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.